

ÎNCHEIERE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Scurtu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Consiliului
comunal Cruzești către Tatiana Scurtu și Primăria Cruzești cu privire la declararea
nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren,
împotriva deciziei din 09 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Iurie Oancea, în interesele Tatiane Scurtu și
menținută hotărârea din 12 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana de
admitere a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a ț ă:

La 12 iulie 2016, Consiliul comunal Cruzești a depus cerere de chemare în
judecată către Tatiana Scurtu și Primăria Cruzești, prin care a solicitat declararea
nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXXXX,
eliberat la 16.11.2004 pe numele Tatiane Scurtu.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 16 noiembrie 2004, Tatiane Scurtu, i-a
fost eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXXXX,
fiindu-i atribuit cu titlu gratuit terenul cu suprafața de 0,1 ha în comuna XXX, în
baza deciziei Consiliului comunal Cruzești nr.7.5 din 12 decembrie 2002.

Reieșind din certificatul Serviciului municipal de arhivă Chișinău, nr.1431 din
19 aprilie 2016, în fondul documentelor Primăriei Cruzești pentru anul 2002 nu s-a
păstrat decizia Consiliului comunal Cruzești nr. 7.5 din 12 decembrie 2002.
Alocarea oricărui teren se discută în cadrul ședinței Consiliului, întocmindu-se
obligatoriu un proces-verbal, iar decizia de atribuire a terenului se emite doar în
baza procesului-verbal, conținutul căruia coincide cu cel al deciziei.

Decizia nr.7.5 din 12 decembrie 2002 putea fi emisă doar în baza punctului
7.5 al procesului-verbal nr. 7 din 12 decembrie 2002. În conținutul procesului-
verbal nr.7 din 12 decembrie 2002, la pct.7.5, Consiliul a hotărât de a atribui pentru
14 persoane loturi pentru construcție, printre aceste persoane neregăsindu-se
Tatiana Scurtu.

Conform deciziei enunțate, Tatianeii Scurtu nu i-a fost repartizat lot pentru construcție, iar titlul a fost emis contrar prevederilor legale, fiind lovit de nulitate absolută, deoarece la 16 noiembrie 2004, Tatiana Scurtu nu era căsătorită, neavând statutul de familie nou formată, fapt care făcea imposibilă atribuirea fără plată de către autoritatea publică locală a terenului, cu eliberarea titlului de proprietate. Atribuirea terenului în proprietatea Tatianeii Scurtu a fost posibilă datorită ilegalităților comise de tatăl său, Scurtu Nikon, care a fost primarul comunei Cruzești în perioada anilor 2003-2004, iar Țurcanu Svetlana, semnătura căreia ar fi fost aplicată pe decizia contestată, în realitate nu a semnat o astfel de decizie.

Prin hotărârea din 12 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, s-a admis acțiunea, s-a declarat nul titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXXXX, eliberat la 16.11.2004 pe numele Tatianeii Scurtu.

La 26 aprilie 2017, avocatul Iurie Oancea, în interesele Tatianeii Scurtu, a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii din 12 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 09 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de avocatul Iurie Oancea, în interesele Tatianeii Scurtu, a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, ca fiind guvernat de normele Codului funciar care prevede atribuirea în proprietate a loturilor de teren, de normele Codului civil care reglementează nulitatea actului juridic.

La materialele dosarului au fost prezentate două copii ale deciziei Consiliului local Cruzești nr.7.5 din 12 decembrie 2002, care de fapt au conținut diferit și reprezintă două acte distincte. Astfel, prin prisma prevederilor art. 122 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța de apel a reținut ca fiind inadmisibilă proba respectivă, or, aceasta nu confirmă cu certitudine circumstanțele invocate.

Din aceste motive, instanța de apel a considerat justă concluzia instanței de fond potrivit căreia, la baza verificării legalității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren s-a pus hotărârea membrilor Consiliului com. Cruzești reflectată în procesul-verbal al ședinței Consiliului, în conținutul căruia nu se reflectă numele apelantei Tatiana Scurtu. Or, din prevederile legale în vigoare, în mod imperativ este prevăzută competența autorității abilitate prin lege cu competența de atribuire a loturilor de teren, iar din analiza circumstanțelor pricinii, reieșind din faptul că decizia în cauză nu a fost reținută de către instanță la baza soluției adoptate, Colegiul civil a constatat că în mod neîntemeiat a fost eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, contestat prin prezenta acțiune, or, o hotărâre legală a autorității publice locale în acest sens nu a fost prezentată.

Atribuirea loturilor de teren în speță, a avut la bază condițiile de trai ale solicitanților în baza art. 10, 11 Codul funciar al Republicii Moldova, cu repartizarea acestora familiilor nou-formate. Astfel, din analiza prevederilor art. 10 și 11 ale Codului funciar raportate la circumstanțele de fapt constatate în cadrul examinării cauzei prin materialele dosarului, instanța de apel a reținut că, apelanta Tatiana Scurtu nu întrunea la acel moment condițiile prevăzute de lege în baza

căroră s-a dispus atribuirea loturilor de teren, aceasta neaflându-se la acel moment în condiția familiei nou-formate.

La 27.02.2019, Tatiana Scurtu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile legale și a apreciat în mod arbitrar probatoriul cauzei.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

La 17.05.2019, avocatul Oleg Gheorghiuță, în interesele intimatului, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca recursul declarat de Tatiana Scurtu să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 09 noiembrie 2017 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 13 decembrie 2017 (f. d. 172), iar recursul a fost depus la 27 februarie 2019. Date despre recepționarea deciziei recurate la materialele dosarului lipsesc, iar din înscrisurile dosarului (f. d. 178, 180) rezultă că atât Primăria com. Cruzești, cât și recurenta au primit copia hotărârii judecătorești abia la 11.10.2018 și, respectiv recurenta la 26.12.2018. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 09 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Tatiana Scurtu, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta

necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Tatiana Scurtu, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Tatiana Scurtu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Tatiana Scurtu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Svetlana Filincova